

Preek zondag 4 mei,

Lezing uit de Handelingen der Apostelen Hoofdstuk 5, 27b-32 en 40b-41

Lezing uit de Openbaring van de heilige Apostel Johannes Hoofdstuk 5, 11-14

Lezing uit het heilig Evangelie volgens Johannes. Hoofdstuk 21, 1-19

Broeders en zusters in Christus:

We horen de evangelist Johannes vermelden dat dit de derde keer is dat Jezus aan zijn leerlingen verschijnt. De eerste keer was op eerste paasdag in de avond. Toen kwam Jezus binnen en blies over hen en zei: "Ontvangt de Heilige Geest. Wier zonden gij vergeeft, hun zijn ze vergeven, en aan wie gij niet vergeeft, zijn ze niet vergeven." Toen was Thomas er niet bij. De tweede keer dat Jezus verscheen, was een week later. Dat hoorden we vorige week zondag en toen was Thomas er wel bij.

Jezus is verrezen, maar wat nu? Hoe moeten we verder? De apostelen hebben alles achtergelaten om Jezus te volgen. Ze hebben hun beroep opgegeven. Maar wat nu? Petrus, die altijd het initiatief neemt zegt: Ik ga vissen. Hij keert terug naar vroeger, hij neemt zijn oude beroep weer op. Die drie jaren met Jezus is zo lijkt het op niets uitgelopen.

Ze gaan weer terug naar af. Maar, er is geen weg meer terug. Ze vangen nl. niets. Dat is iets dat wij ons ook moeten realiseren. Het wordt nooit meer zoals het vroeger was. Het oude, het verleden komt niet meer terug. Het is een gepasseerd station. Wie omkijkt naar vroeger, versteent, zoals de vrouw van Lot die in een zoutpilaar veranderde toen zij omkeek. Het koninkrijk van God ligt niet achter ons, het ligt voor ons.

De apostelen hebben gevist maar komen teleurgesteld, gefrustreerd met lege netten aan land. Daar staat Jezus! Jezus komt de apostelen en ook ons tegemoet. Jezus heeft andere plannen met hen. Maar ze herkennen Hem niet. Jezus beveelt hun de netten uit te werpen rechts van de boot. Jezus vraagt niet of zegt 'probeer het nog eens', nee, Hij beveelt. De apostelen gehoorzamen deze vreemdeling. Als ze niet gehoorzaamd hadden, wat toch makkelijk gekund had, was het wonder niet gebeurd. Petrus had kunnen zeggen: "Wij zijn vissers, wij weten best wel wanneer wij moeten vissen. Het is nu genoeg geweest, we hebben het lang genoeg geprobeerd, we kappen ermee." Toch gehoorzamen zij deze vreemdeling.

Door ons doopsel woont Christus in ons, zijn wij met Hem bekleed. Als wij alleen op onszelf vertrouwen, en ons niet door Hem laten leiden, dan kan het best zo zijn dat wij met lege handen blijven staan. De apostelen werpen op het bevel van die vreemdeling de netten uit, zoals Jezus het bevolen heeft en dan gebeurt er een wonder. Als wij Jezus volgen en zijn woord onderhouden dan kunnen er wonderen geschieden. Als we alleen naar onszelf luisteren, gebeurt er niets. We worden dan teleurgestelde en ontevreden mensen en misschien wel dwingend naar anderen.

Nu herkennen ze Jezus. Ze komen aan land met de onverwachte en wonderbaar grote visvangst. Op het land heeft Jezus al een vuur aangelegd met vis erop en brood. Jezus had het dus niet nodig dat de apostelen de vis gingen vangen. Opnieuw voedt Jezus zijn apostelen. Jezus nam het brood en gaf het hun en zo ook de vis. Dat doet ons denken aan de wonderbare broodvermenigvuldiging. Jezus voedt zijn kerk. Hij blijft zijn Kerk voeden na zijn verrijzenis, en opnieuw op een wonderbare wijze, op een goddelijke wijze. Opnieuw herkennen wij hier een beeld van de heilige Eucharistie. Door de Eucharistie voedt Jezus zijn kerk op goddelijke wijze met goddelijk voedsel.

Jezus heeft daar wel mensen voor nodig en daartoe roept Jezus Petrus. Deze Petrus die zo angstig was, die wel een grote mond had maar uiteindelijk een klein hartje, heeft Jezus tot driemaal toe verloochend. Nu vraagt Jezus aan Petrus of hij echt van Hem houdt. Jezus vraagt het tot driemaal toe. Driemaal moet Petrus van zijn liefde voor Jezus getuigen. Petrus kan niet antwoorden: Ja, ik heb U lief. Hij heeft laten zien dat zijn liefde niet veel voorstelde. Toen het goed ging kon hij makkelijk praten. Daarom zegt Petrus oog in oog met Jezus: Ja Heer, gij weet dat ik U bemin. Petrus heeft een liefde voor Jezus in zijn hart, en Jezus weet dat, maar Petrus heeft die liefde niet in daden weten om te zetten. Jezus wijst Petrus echter niet af, integendeel. God is één en al vergeving, ook Petrus vergeeft Hij en is hem barmhartig. Nu vraagt Jezus van Petrus daden en zegt: Weid mijn lammeren, hoed mijn schapen. Hier vertrouwt Jezus de Kerk toe aan deze kleinmoedige Petrus, geeft Hij Petrus de opdracht wat hij moet doen: Niet gaan vissen maar vissers van mensen worden en de Kerk hoeden.

Jezus heeft mensen nodig om zijn Kerk te weiden. De Kerk dat zijn wij. Wij zijn zijn schapen en zijn lammeren. Christus is de ware herder, Hij is de goede Herder. Maar Jezus stelt mensen aan om in zijn Naam zijn werk te verrichten. Doorheen de kerk, doorheen het ambt is Hij aanwezig midden onder ons. Dat is nu de taak en de opdracht die Petrus meekrijgt. Petrus wordt hier aangesteld als de leider van de kerk in de plaats en in de naam van Christus.

Maar vooreerst moet Petrus zijn liefde voor Christus uitspreken, tot driemaal toe. Jezus vraagt van Petrus de kerk te beminnen zoals Christus de kerk liefheeft. Petrus moet in Christus' naam ons onze zonden van harte vergeven zoals Christus alle zonden vergeeft. Die opdracht kregen de apostelen bij de eerste verschijning al mee.

Omdat Petrus de Kerk moet weiden met die liefde waarmee Christus ons heeft liefgehad, zegt Jezus tegen Petrus: volg Mij! Petrus moet Christus volgen, een andere Christus zijn. Dat is de taak van de paus, de opvolger van Petrus.

Laten wij dezer dagen bijzonder bidden voor een goede nieuwe paus, die de plaatsbekleder van Christus is en opvolger van Petrus en opperherder van de Kerk. De kardinalen zijn verdeeld, ons gebed is hard nodig, dat de pauskeuze geen menselijke keuze is maar een van de Heilige Geest. Laten wij, wie het ook wordt, altijd dankbaar zijn dat de verrezen Christus in en door zijn Kerk bij ons is, en ons herders geeft die ons weiden, die ons voeden, die ons leren en die onze zonden vergeven. De vergeving van de zonden is de kracht van het Christendom.

Heilige Maria, Moeder van de Kerk, in de meimaand vereren wij u bijzonder. Wij bidden U, bid voor ons en voor heel de kerk. Bid dat wij een goede paus krijgen. Bid ook voor ons in onze moeilijkheden, geef ons kracht om sterk te staan in de strijd, dat wij vergeving vragen en vergeving schenken. Mogen wij eens, als onze strijd hier is volstreden voor Christus en zijn Kerk, met u jubelen in Gods heilige woning. Amen.